

Η ΖΩΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΑΣ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

Τεύχος 10

- Ἡ Ἁγία Μεγαλομάρτυς Χριστίνα σελ. 4
- Ὁ Ἅγιος Παντελεήμων » 24
- Ἡ Ἁγία Εἰρήνη Χρυσοβαλάντου » 46

ΕΚΔΟΣΕΙΣ «ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΚΥΨΕΛΗ»

Ἐ Γουειώτη

Ἀπολυτίκιο

Τοῦ πατρός σου τήν πλάνην λιποῦσα ἔνδοξε, τῆς εὐσεβείας ἐδέξω τήν θείαν ἔλλαμψιν, καί νενύμφευσαι Χριστῷ ὡς καλλιπάρθενος· ὄθεν ἠγώνισαι στερεῶς, καί καθεῖλες τόν ἐχθρόν Χριστίνα μεγαλομάρτυς. Καί νῦν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχάς ἡμῶν.

ΕΓουριώτα

Η ΑΓΙΑ ΧΡΙΣΤΙΝΑ

Ε. Γουλιώτης

Ἡ Ἁγία Μεγαλομάρτυς Χριστίνα

Ἡ Ἁγία μεγαλομάρτυς Χριστίνα γεννήθηκε τό 200 μ.Χ. στήν Τύρο τῆς Συρίας, τήν ἐποχή πού βασίλευε ὁ ἄρχοντας Σεβῆρος. Οἱ γονεῖς τῆς ἦταν λάτρεις τῶν εἰδώλων, ὁ δέ πατέρας τῆς, ὁ Οὐρβανός, ἦταν πλούσιος στρατηγός. Ἐπειδή μάλιστα ἡ κόρη του εἶχε ἰδιαίτερη σωματική ὀμορφιά, ἔχτισε μία μεγάλη ἔπαυλη καί τήν ἔκλεισε μέσα, μαζί μέ πολλές δοῦλες γιά νά τήν ὑπηρετοῦν, ἔτσι ὥστε κανεῖς ἄνθρωπος νά μή τή βλέπει. Μέσα στόν ἀρχοντικό πύργο, διέμενε καί μία εὐσεβῆς Χριστιανή, ἡ ὁποία, μέ τήν ἐνάρετη ζωή τῆς, ἐντυπωσίασε τή Χριστίνα. Ἀπό τότε, ἡ κόρη τοῦ στρατηγοῦ περνοῦσε πολλές ὥρες μέ τή σεμνή γυναίκα καί τῆς ἄρεζε νά συζητάει πνευματικά θέματα καί νά ἀκούει γιά τή σωτήρια διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ.

Σύντομα ἡ νεαρή κόρη ἔγινε Χριστιανή καί ἀσχολοῦνταν μέ νηστεῖες, προσευχές κι ἄλλα θεάρεστα ἔργα. Κάποτε ὅμως, πού τήν ἐπισκέφτηκαν οἱ γονεῖς της στήν ἔπαυλη, ἐνθουσιασμένοι ἀπό τήν ὀμορφιά της, τήν παρότρυναν νά κάνει θυσία στούς θεούς γιά νά τούς εὐχαριστήσῃ γιά τό κάλλος πού τῆς χάρισαν. Ἄλλά ἡ Χριστίνα ἀπάντησε μέ θάρρος:

-Ἐγώ εἶμαι κόρη τοῦ οὐράνιου καί ἀληθινοῦ Θεοῦ, γι' αὐτό μόνο σ' Αὐτόν κάνω θυσία, Αὐτόν λατρεύω καί προσκυνῶ.

Ὁ Οὐρβανός νόμιζε πώς ἡ κόρη του μιλοῦσε γιά τό εἶδωλο τοῦ Δία καί χαρούμενος τῆς ἔφερε θυμίαμα γιά νά προσφέρει στά ἀγάλματα. Μά ἐκεῖνη ἀφοῦ κλείστηκε στό δωμάτιό της, πρόσφερε θυμίαμα στό Δεσπότη Χριστό καί προσευχήθηκε μέ θέρμη. Τότε ἐμφανίστηκε Ἄγγελος Κυρίου καί εἶπε:

-Χαῖρε Χριστίνα, συνονόματη τοῦ Χριστοῦ. Ἐχε θάρρος γιατί θά ὀδηγηθεῖς καί θά ὀμολογήσῃς σέ τρεῖς ἄρχοντες, τό ὄνομα τοῦ Ἀληθινοῦ Θεοῦ.

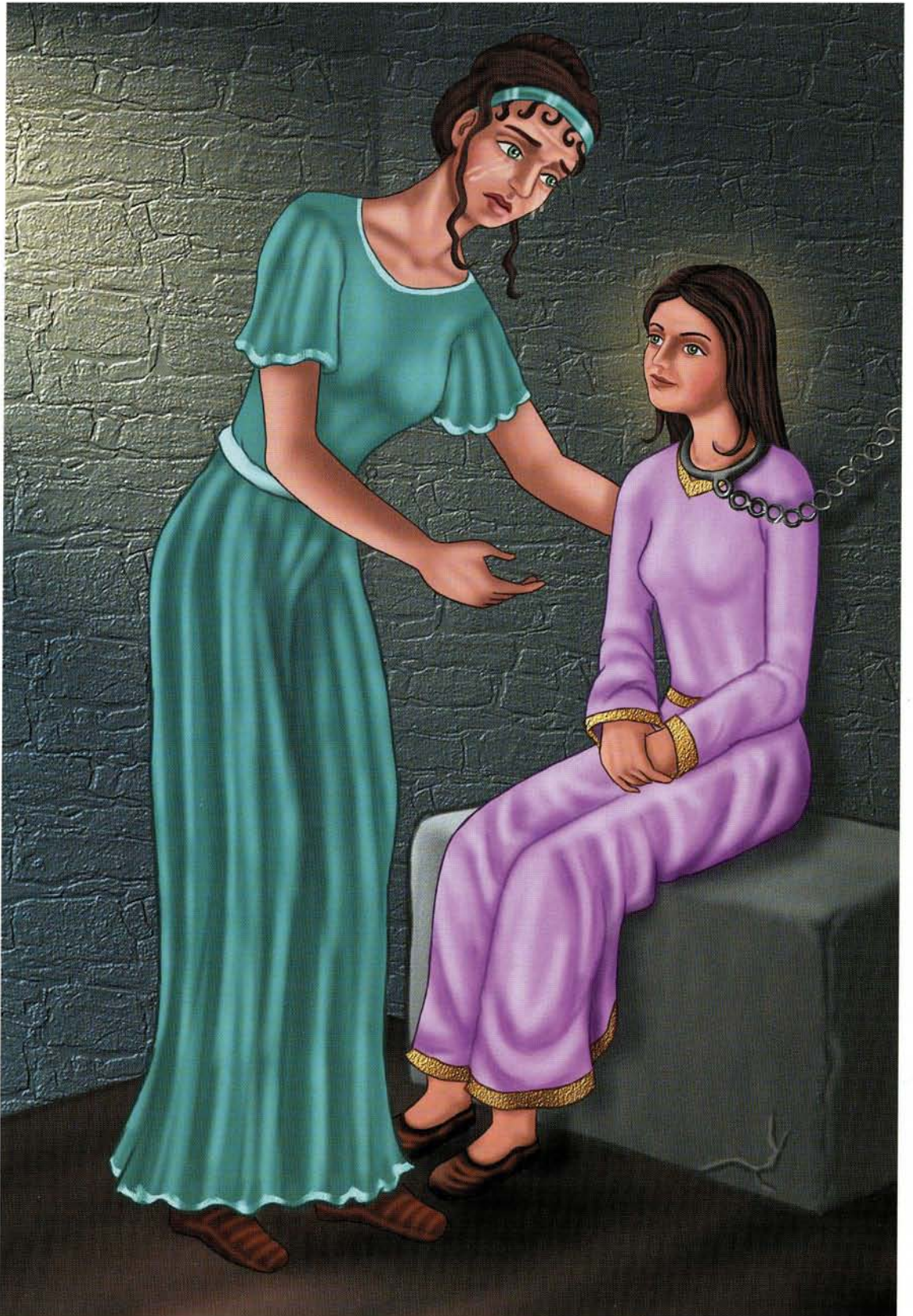

Υστερα, ἡ Ἁγία ἔσπασε μέ σφυρί τά ὀλόχρυσα εἰδωλολατρικά ἀγάλματα τῶν ψεύτικων θεῶν καί μοίρασε τό χρυσό στούς φτωχούς. Ὄταν ξημέρωσε καί ὁ Οὐρβανός ἔμαθε τί συνέβη, πρόσταξε νά ἀποκεφαλίσουν τίς ὑπηρέτριες πού δέν προστάτεψαν τά εἰδῶλα. Ἐπειτα διέταξε δώδεκα ἄντρες νά χτυπήσουν ἀλύπητα τή νεαρή κόρη του. Ἐκεῖνοι τήν ἔδερναν ἄσπλαχνα γιά πολλές ὥρες ἀλλά ὁ Χριστός ἀπάλυνε τούς πόνους τῆς μάρτυρος, μέχρι πού οἱ ἄντρες κουράστηκαν καί σταμάτησαν. Τότε ἡ Χριστίνα εἶπε στόν πατέρα της:

-Λοιπόν σκληρόψυχε καί πλανεμένη, πού εἶναι οἱ θεοί σου γιά νά δυναμώσουν τούς ἐξαντλημένους βασανιστές; Ἐγώ ἀκόμη ἀντέχω στό μαρτύριο ἐνῶ οἱ δώδεκα ἄντρες κουράστηκαν!

Ὁ Οὐρβανός θύμωσε καί ἔδωσε ἐντολή νά δέσουν μέ ἀλυσίδα, ἀπό τό λαιμό, τήν μάρτυρα καί νά τή φυλακίσουν. Ἡ μητέρα τῆς Χριστίνας, ὅταν ἔμαθε τά βασανιστήρια τῆς κόρης της ἀπό τόν σύζυγό της, πῆγε ἀμέσως στή φυλακή μέ θρήνους καί δάκρυα, ἰκετεύοντας τήν Ἁγία νά προσφέρει θυσία στά εἰδῶλα, γιά νά ἀποφύγει τήν ὀργή τοῦ Οὐρβανοῦ. Ἀλλά ἡ μάρτυς ἀπάντησε:

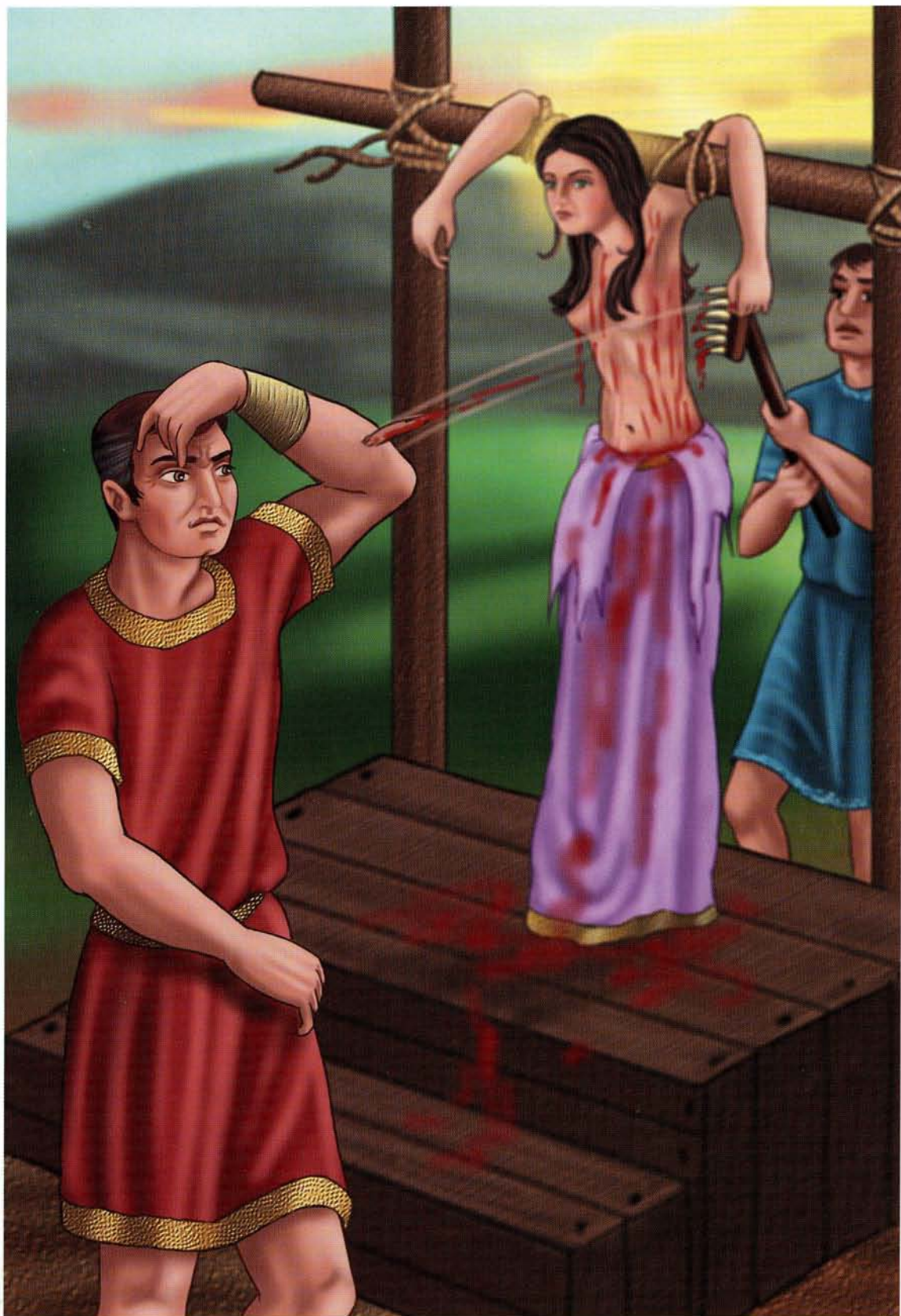
-ὦ μητέρα, δέν ἐνδιαφέρεσαι πραγματικά γιά μένα. Ἀντί νά μέ ἐνθαρρύνεις, προσπαθεῖς νά μέ τρομάξεις καί νά μέ ἀπομακρύνεις ἀπό τήν αἰώνια Βασιλεία τοῦ Χριστοῦ. Εἶμαι ἔτοιμη νά φτάσω ἀκόμη καί στόν θάνατο γιά χάρη τοῦ Ἀθανάτου!

Τήν ἐπόμενη μέρα, ὁ στρατηγός πρόσταξε τοὺς στρατιῶτες του νὰ φέρουν τὴ Χριστίνα μπροστά του, γιὰ νὰ τῆς δώσει ἄλλη μία εὐκαιρία νὰ ζητήσει συγγνώμη γιὰ ὅτι ἔκανε καὶ νὰ προσκυνήσει τὰ εἰδῶλα. Ὅμως ἡ Ἁγία ἀρνήθηκε νὰ συμμετάσχει σέ μία τέτοια ἐπιπόλαιη πράξη γιατί γνώριζε πῶς ὁ μόνος ἀληθινός Θεός εἶναι ὁ Τριαδικός, ὁ Πατήρ, ὁ Υἱός καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα καὶ μόνο σ'Αὐτόν ἀξίζει κάθε δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνηση. Τότε ὁ ἀπάνθρωπος πατέρα της, διέταξε νὰ κρεμάσουν τὴν μάρτυρα καὶ νὰ γδάρουν τὸ σῶμα της. Οἱ πόνοι ἦταν ἀνυπόφοροι ἀλλὰ ἡ νεαρὴ Ἁγία ὑπέμενε τὸ βάσανο προσευχόμενη στό Θεό. Πολλές φορές μάλιστα, ἔπαιρνε κομμάτια ἀπό τίς ξεσκισμένες σάρκες της καὶ πετώντας τις στό πρόσωπο τοῦ πατέρα της, ἔλεγε:

-Λαχτάρισες τίς σάρκες καὶ τὸ αἷμα μου; Ὅριστε λοιπόν ἀνόητε, πάρε το.

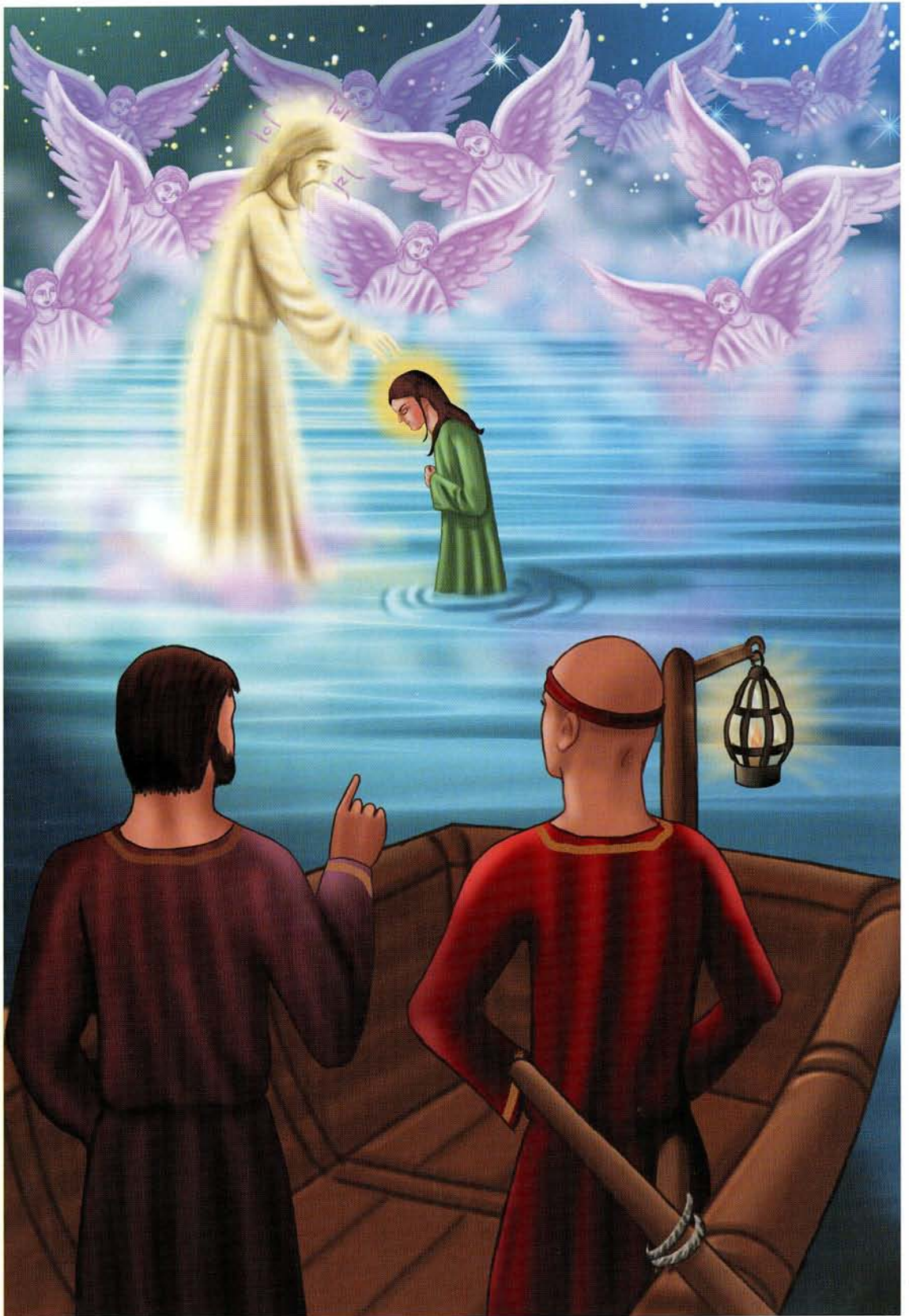
Ἄλλὰ ἐκεῖνος ἦταν τόσο τυφλωμένος στά μάτια τῆς καρδιάς του, πού δέν καταλάβαινε τί ἔκανε. Κατόπιν, ἔδωσε ἐντολή νὰ δέσουν σέ ἓνα τροχό τὴν μάρτυρα καὶ ἀπό κάτω νὰ ἀνάψουν φωτιά γιὰ νὰ καίγεται. Ἄλλὰ ὁ Θεός φύλαξε τὴ σεμνή κόρη Του καὶ ἡ φωτιά δέν ἀκούμπησε τὴ Χριστίνα, μά ξεχύθηκε παντοῦ κι ἔκαψε πολλούς ἀσεβεῖς εἰδωλολάτρες.

Τὴν ἴδια νύχτα, ὁ στρατηγὸς ἔστειλε πέντε δούλους νά δέσουν στό λαιμό τῆς μάρτυρος μία μεγάλη, βαριά πέτρα καί νά τή ρίξουν στή θάλασσα γιά νά πνιγεῖ. Ὄταν ὅμως οἱ δοῦλοι τὴν ἔριξαν βαθιά, στό πέλαγος, παραδόξως ἡ πέτρα λύθηκε καί βυθίστηκε στά νερά ἐνῶ ἡ Ἁγία Χριστίνα πατοῦσε στήν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας, σά νά βρισκόταν στή στεριά. Τότε προσευχήθηκε στό Θεό καί εἶπε:

-Σέ εὐχαριστῶ Μεγαλοδύναμε Χριστέ γιά ὅλα τά θαυμαστά Σου. Ἀξίωσέ με σήμερα, νά λάβω τό Ἅγιο Βάπτισμά Σου σέ αὐτά τά νερά, γιά νά συγχωρεθοῦν οἱ ἁμαρτίες μου καί νά ἀξιωθῶ νά ζήσω γιά πάντα κοντά Σου.

Ἐκείνη τή στιγμή, παρουσιάστηκε ὁλόλαμπρος ὁ Κύριος μαζί μέ πλῆθος Ἁγίων, Ἀγγέλων καί Ἀρχαγγέλων καί σύμφωνα μέ τὴν ἐπιθυμία της, τὴ βούτηξε στά νερά τῆς θάλασσας καί τὴ βάπτισε στό ὄνομα τοῦ Τριαδικοῦ Θεοῦ. Οἱ δοῦλοι ἔμειναν ἔκθαμβοι μέ ὅσα εἶδαν καί δέν πίστευαν στά μάτια τους. Λίγο πρὶν νά ξημερώσει, ἡ Ἁγία Χριστίνα βρέθηκε ξανά στήν ξηρά, κοντά στό πατρικό της σπίτι.

Τό πρωί ὁ Οὐρβανός, ἔμαθε ἀπὸ τοὺς δούλους του τὰ θαυμαστά γεγονότα πού ἔγιναν καί ἀμέσως πρόσταξε νά φυλακίσουν τήν μάρτυρα, γιά νά τήν ἀποκεφαλίσει τήν ἐπόμενη μέρα. Ἀλλά ὁ δυστυχής, δέν πρόλαβε νά βλάψει τήν κόρη του, γιατί τό ἴδιο βράδυ πέθανε. Τήν ἀνέλαβε ὁ ἔπαρχος Δίων, ὁ ὁποῖος, ἀφοῦ δέν κατόρθωσε νά τήν πείσει νά προσκυνήσει τὰ εἰδωλα, διέταξε νά τή δείρουν. Ἐπειτα, οἱ δήμιοι ἔβαλαν σέ ἓνα καμίνι πίσσα, λάδι καί ρητίνη, τό ἔβρασαν γιά ὦρες κι ἔριξαν τήν Ἀγία μέσα, γιά νά λιώσει ἀπό τό καυτό μεῖγμα. Ἡ μεγαλομάρτυς παρ' ὅλους τοὺς φρικτούς πόνους, δόξαζε τόν Θεό πού ὑπέφερε γιά χάρη Του, καθώς κι Ἐκεῖνος ὑπέφερε γιά χάρη τῶν ἀνθρώπων. Κατόπιν, ὁ ἀναιδής ἔπαρχος, γιά νά κάμψει τό γενναῖο φρόνημα τῆς Χριστίνας, πρόσταξε νά κόψουν ὅλα τὰ μαλλιά της καί νά τή σύρουν γυμνή στούς δρόμους τῆς πόλης. Ὅμως οὔτε τότε ἡ Ἀγία δέ φοβήθηκε, ἀλλά χαιρόταν, γιατί ἤξερε πώς ὅσο ταπειωνόταν στά μάτια τοῦ κόσμου, ἄλλο τόσο ὑψωνόταν στά μάτια τοῦ Θεοῦ.

Υστερα από αυτά, ο ἑπαρχος ὀδήγησε τὴν Ἁγία στό ναό τοῦ Ἀπόλλωνα καί τὴν πίεζε νά προσκυνήσει τό εἶδωλό του. Τότε, ἡ εὐσεβὴς Χριστίνα, προσευχήθηκε μέ πίστη στόν Κύριο κι ἔπειτα εἶπε:

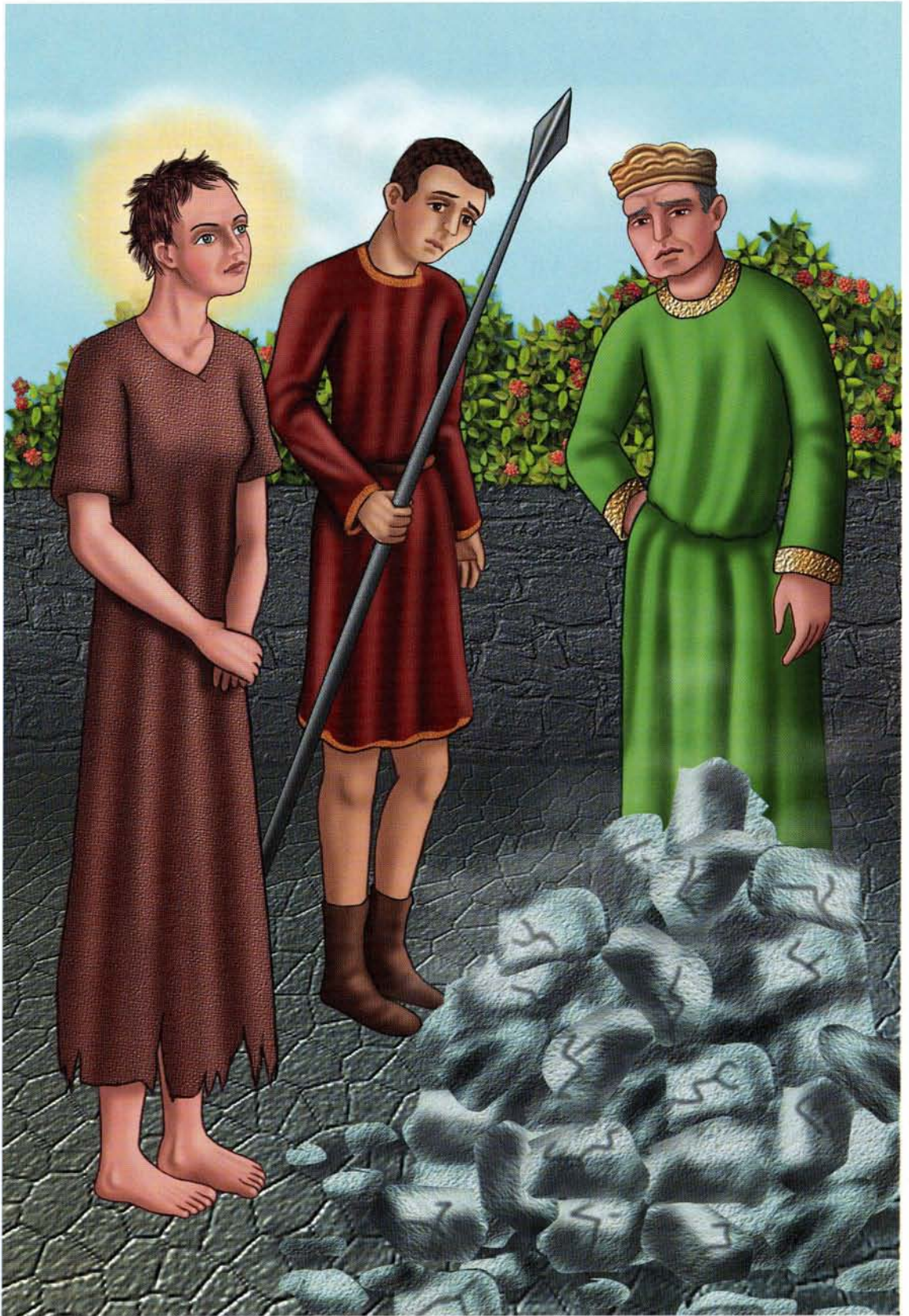
-Εἰς τό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, σέ διατάζω ἄψυχο καί ἀνάξιο ξόανο, βγές σαράντα βήματα ἔξω ἀπό τό ναό.

Εὐθύς τό εἶδωλο τοῦ Ἀπόλλωνα κινήθηκε ἀπό μόνο του καί βγήκε ἔξω ἀπό τό ναό. Ὁ ἑπαρχος τρόμαξε πολύ καί ρώτησε τὴν Ἁγία ταραγμένος:

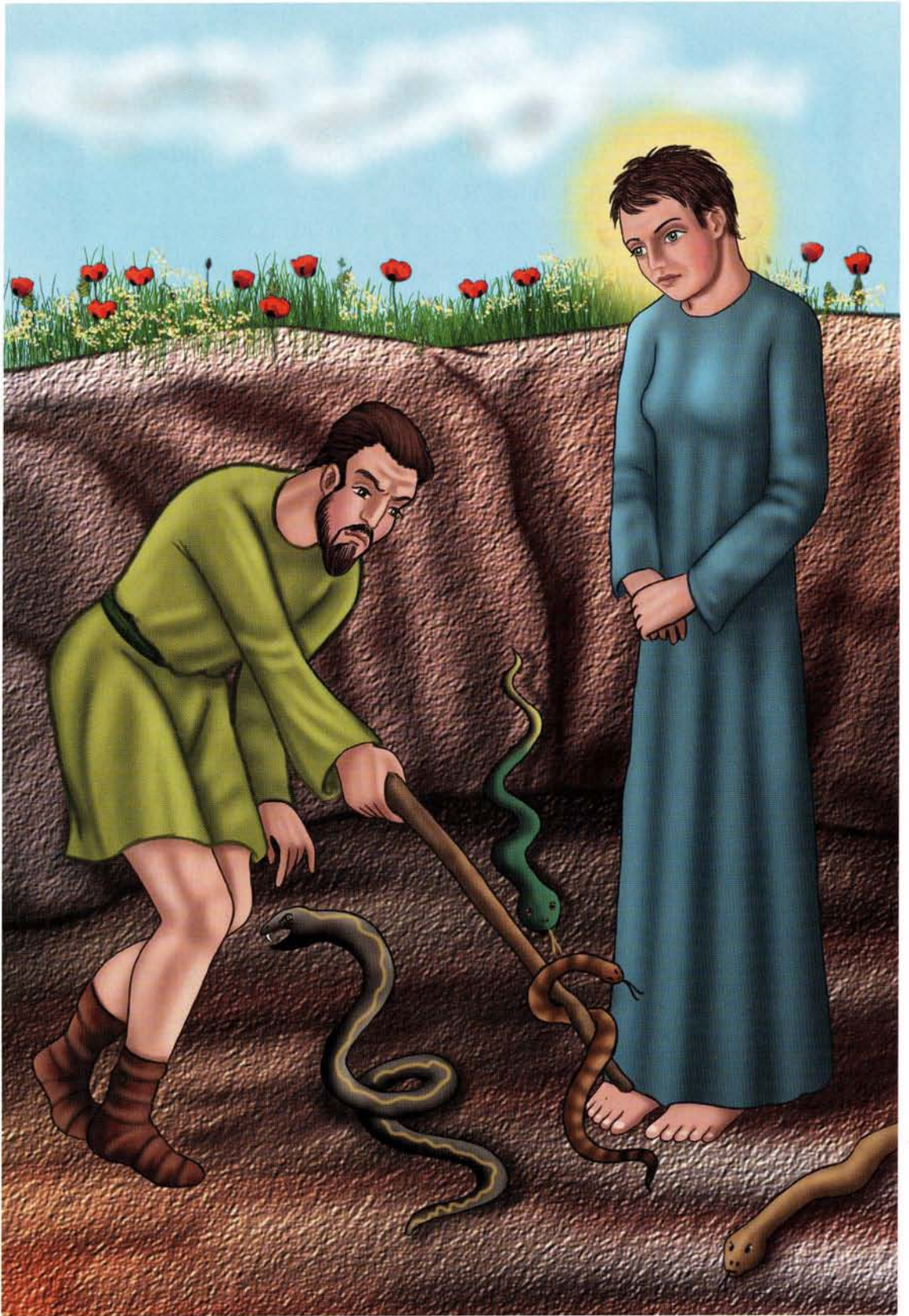
-Ἔχεις ἐσύ τόση δύναμη, ὥστε νά μετακινεῖς τόν μεγάλο θεό Ἀπόλλωνα;

-Ὁ Χριστός εἶναι Αὐτός πού ἔχει τή δύναμη, ἀπάντησε ἡ μάρτυς, γιατί Αὐτός εἶναι ὁ μόνος Ἀληθινός Θεός. Ἀλλά γιά νά πειστεῖς ἀκόμη μία φορά, ἐγώ ἡ δούλη τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ, σέ προστάζω ἄγαλμα τοῦ Ἀπόλλωνα, νά πέσεις καί νά γίνεις κομμάτια.

Ἀμέσως τό μαρμάρينو εἶδωλο, ὑπάκουσε κι ἔγινε συντρίμια. Πολλοί ἦταν ἐκεῖνοι πού εἶδαν τό ὀλοζώντανο θαῦμα καί πίστεψαν στή δύναμη τοῦ Χριστοῦ. Ὅμως ὁ ἑπαρχος στεναχωρήθηκε τόσο πολύ πού ἔχασε τή μιλιὰ του καί σύντομα πέθανε.

Μετά από λίγες μέρες, ἑπαρχος ἀνέλαβε ὁ Ἰουλιανός, ὁ ὁποῖος μόλις ἔμαθε γιά τήν Ἁγία Χριστίνα, ζήτησε νά ἀνάψουν μεγάλη φωτιά καί νά τή ρίξουν μέσα σέ καμίνοι γιά πέντε ὁλόκληρες μέρες. Ταυτόχρονα, οἱ δήμιοι παρέμεναν ἀπ'ἔξω γιά νά ἐνισχύσουν τή φωτιά ὅταν κόντευε νά σβήσει. Ὁμως, ὁ Θεός δέν ἐγκαταλείπει ἐκείνους πού ἐλπίζουν σ'Αυτόν, γι'αυτό, Ἄγγελοι ἀπό τόν οὐρανό παρουσιάστηκαν δίπλα στήν μάρτυρα καί ὅλοι μαζί ἔψαλλαν χαρούμενοι, δοξάζοντας τόν Θεό. Τήν ἕκτη μέρα, οἱ στρατιῶτες ἄνοιξαν τό καμίνο καί ὅταν τήν εἶδαν ζωντανή καί ὑγιέστατη, ἐξεπλάγησαν. Τότε ὁ Ἰουλιανός διέταξε νά τή ρίξουν σέ ἕνα χῶρο πού εἶχε δηλητηριώδη φίδια. Ἄλλά καί πάλι ἔγινε θαῦμα καί τά φαρμακερά ἔρπετά σεβάστηκαν τήν σεβόμενη τόν Θεό καί δέν τήν ἄγγιξαν. Ὅταν τό εἶδε αὐτό ὁ θηριοδαμαστής, ἄρχισε νά ἐπιτίθεται στά φίδια γιά νά τά ἐξαγριώσει ἐναντίον τῆς Ἁγίας. Ὁμως, αὐτά, ὄρμησαν ἐναντίον του καί τόν θανάτωσαν. Ἡ φιλεύσπλαχνη Χριστίνα, προσευχήθηκε τότε στό Χριστό καί ἀνέστησε τόν ἀσεβή, ὁ ὁποῖος μετανόησε καί εὐχαριστοῦσε τόν Θεό καί τήν Ἁγία.

Βλέποντας όλα αυτά ο ἑπαρχος, θύμωσε καί διέταξε νά κόψουν τούς μαστούς τῆς Ἁγίας Χριστίνας. Ἀλλά τότε ἔγινε θαῦμα, καί ἀπό τίς πληγές ἀντί νά ρέει αἷμα, χυνόταν γάλα. Τότε ὁ Ἰουλιανός, μὴ ξέροντας τί νά κάνει, τὴν πρόσταξε νά προσκυνήσει τὰ εἰδωλα ἀλλιῶς θά τὴ θανάτωνε. Μά ἡ Ἁγία ἀπάντησε:

-Σήμερα κι ἐσύ θά πεθάνεις ἀμετανόητε ἄρχοντα.

Ὁ ἑπαρχος ὀργίστηκε ἀπὸ τὰ λόγια τῆς Ἁγίας καί διέταξε ἕναν δῆμιο νά τῆς κόψει τὴ γλῶσσα. Τότε ἡ μεγαλομάρτυς, ἔπιασε τὴν κομμένη γλῶσσα τῆς καί πετώντας τὴν στό πρόσωπο τοῦ Ἰουλιανοῦ, μίλησε κατὰ παραχώρηση Θεοῦ, καί εἶπε:

-Ἐπειδὴ ἔκοψες τὴ γλῶσσα πού εὐλογοῦσε τὸν Θεό, γι'αὐτό τυφλώθηκες δίκαια, ἄδικε.

Ἀμέσως ὁ Ἰουλιανός ἔχασε τὸ φῶς του καί ἔξαλλος ἀπὸ τὸν θυμὸ του πρόσταξε δύο στρατιῶτες νά τὴ θανατώσουν. Ἔτσι ὁ ἕνας στρατιώτης τὴν πλήγωσε στὰ πλευρά καί ὁ ἄλλος τὴν ἀποτελείωσε μὲ ἕνα χτύπημα στὴν καρδιά. Ἀλλά τὸ ἴδιο βράδυ πέθανε καί ὁ σκληρόκαρδος ἑπαρχος, σύμφωνα μὲ τὰ διορατικά λόγια τῆς μάρτυρος. Ἕνας συγγενῆς τῆς Ἁγίας πού πίστεψε στό Χριστό, ἔχτισε ἐκκλησία πρὸς τιμὴν τῆς καί ἔβαλε μέσα τὸ ἅγιασμένο λείψανό τῆς. Ἡ Ἁγία μεγαλομάρτυς Χριστίνα, τιμᾶται ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία μας, κάθε χρόνο, στίς 24 Ἰουλίου, ἡμέρα τῆς κοιμήσεώς τῆς.

